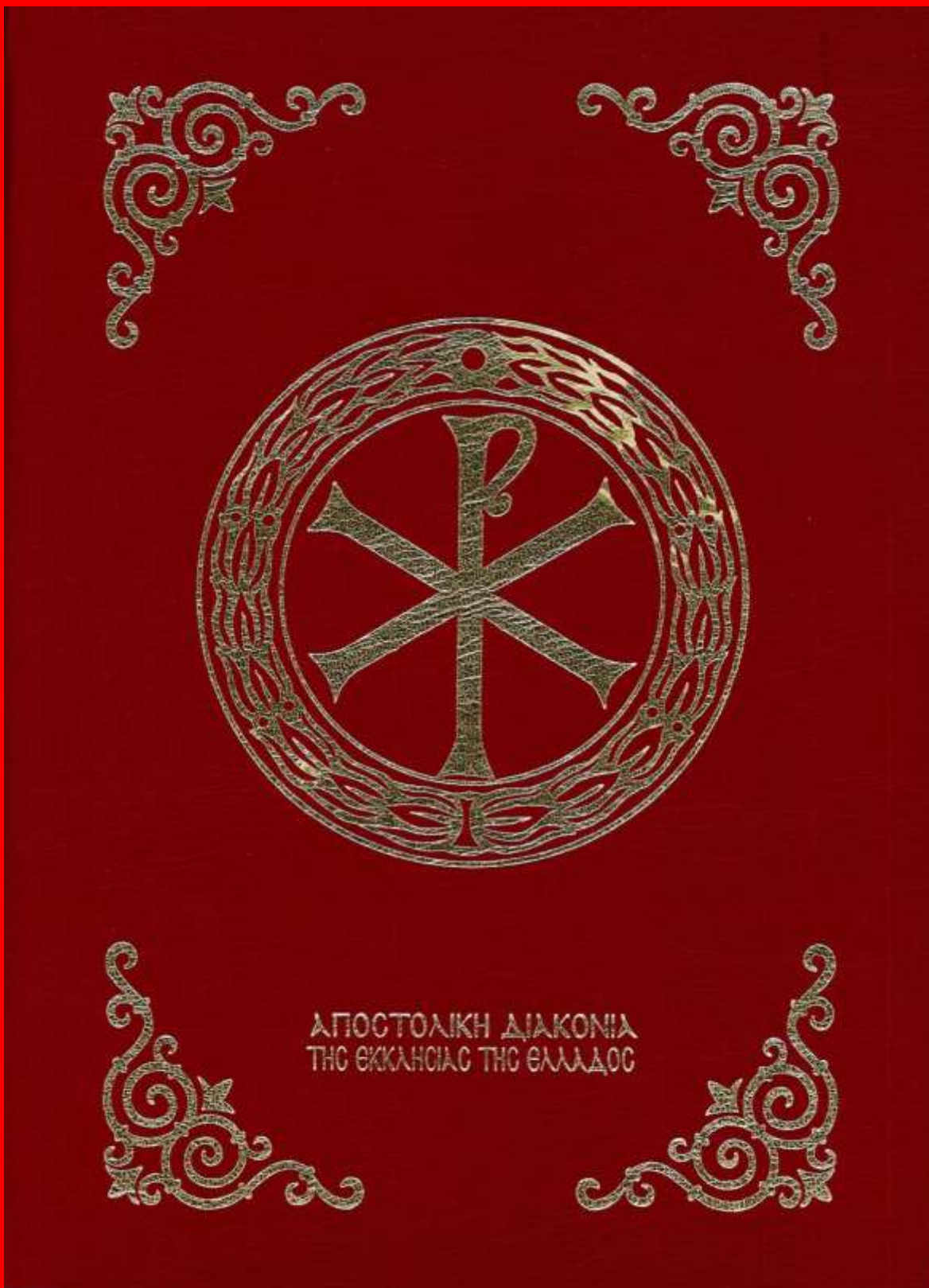

TEZĂUR LITURGIC
4 IUNIE
ISIDORA AGHIROTITISSA

RUGĂCIUNEA
SF. IERARH
MITROFAN,
ARHIEPISCOPUL
CONSTANTINOPOLULUI

ATENA, 2008

Καὶ νῦν. (Θεοτοκίου).

Μὲν Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, καὶ Παρθένος ἐν ταυτῷ, σὺ ὑπάρχεις Μαρίας, εὐδοκία τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάντων. Τὸ πρῶτον.

Ἄ κατὰ ληπτον ἐστί, πῶς Ἱεραρχῶν χοροί, λειτουργίαν ἐν τῇ γῆ, φέροσιν Ἀγγελικῶν!

Ἐπίχρη ἀκοτελεύτιοι

Φιλανθρωπίας τῆς καινῆς παρέδρον ποιήσόν με,
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ λαμπρᾷ τῆς σῆς Βασιλείας,
δοῦ ἐν ἡμέραις καὶ ὁδαίς ἡ πένης Ἰσιδώρα,
ἦτο κληρονομία ἀγαθῶν μεγάλων γενομένη,
Θεοῦ Πατρὸς δοξασιῶν τὸ ὄνομα τὸ μέγα,
Υἱοῦ σου αἰμα πλιθῶν τῆν θεῖον ἐξουσίαν
καὶ μεγαλὴν Πνεύματος Ἁγίου παρουσίαν,
Τριάδα μίαν ἀκατασχέτην λατρεύουσα ἐν πίστει,
ἡ γόνυ κλίνει σέμειον ἡ κλίσις εὐπειθεύουσα,
Ἀγγέλων τε αἰ στραταίαν σὺν πᾶσι τοῖς Ἁγίοις,
αἶνον τῆς προσόδου σου εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡμὴν

Εὐχή

Ο τῶν αἰώνων ποσιτῆς καὶ Βασιλεὺς τῶν ὅλων, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ ἐκ Παρθένου σαρκωθείς Θεὸς ἡμῶν ἡ τῆς ἀληθείας πηγὴ καὶ τοῦ φωτὸς χορηγός, τῆς δὲ ζωῆς τῆς αἰωνίου ἡ αἰτία καὶ ἡ τελειότης ἡ ἐνυπόστατος Σοφία καὶ Δύναμις ἡ αὐθιγαρκτος Οὐσία καὶ Θεότης ἡ τῆς Ἀγάπης ἀνεξέστος ταυτότης, τῆς δὲ ἐλπίδος τῶν μελλόντων ἀγαθῶν ἡ ἀψευδὴς ἐμπλήρωσις τῶν ἀγαθῶν ἀπάντων τὸ πληρέστατον κεφάλαιον καὶ τῆς ἀληθινῆς Βασιλείας ἡ φανέρωσις ὁ τῆς πίστεως Ἀρχηγός καὶ τελειότης, τῆς Ἐκκλησίας δὲ θεμέλιον καὶ λίθος ἀκρογωνιαίος, ἐφ' ὃν τὰ πάντα ἐστήρικται Ὁ ἐν Ἁγίοις σου αἰεὶ εὐδόξως ἐνδοξαζόμενος, καὶ πάλιν ἐν αὐτοῖς θαυματοῦς θαυμαζόμενος ὁ διὰ τῶν πιστῶν σου θεραπεύωντων ἐνεργῶν τῷ κόσμῳ τὰς ὑπερφυεῖς καὶ σκιτηρίους σου μεγαλοουργίας.

Ὁ τὴν ἄκτιστόν σου χάριν τοῖς Ἁγίοις σου Ἀποστόλοις ἐγκανίσις Ὑπερέγαθε, διὰ τῶν Ἀποστόλων δὲ τοῖς Ἁγίοις σου Ἀρχιερεῦσι μεταδίδων, καὶ πάλιν δι' Αὐτῶν, τὰ πιστῶ σου διανέμων λαῷ τὰς σκιτηριώδεις ἐνεργείας τῶν σῶν δωρεῶν. Ὁ τὰς καρδίας τῶν σῶν δούλων ἀγάσων, τῇ Ἐπιλάμψει τοῦ ἀληθινοῦ φωτὸς σου, καὶ ταύτας ποικῶν κατοικητήριον τοῦ Πνεύματός σου τοῦ Ἁγίου Ὁ τὸν νόμον τῶν ἁγίων ἐντολῶν σου, δι' ἄκραν φιλανθρωπίαν παραδοὺς ἡμῖν, εἶτα δὲ τοῖς Ἁγίοις σου Ἀποστόλοις καὶ τοῖς διαδόχοις Αὐτῶν ἐντεταλμένος διδάσκειν αὐτὰς καὶ κηρύττειν τὸ Πανέγιόν σου ὄνομα πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, ἅμα τε Βαπτίζειν εἰς Αὐτὸ πάντας τοὺς ἀκούοντας καὶ πιστευόντας σου

ἐν ἀληθείᾳ, τὰ αὐτὰ δὲ ὄρον θεῖς εἰς οὐαίριαν, εἰπὼν «ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται, ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται», ὁ Ὁ τοῦ Ἐλεος καὶ τῆς εὐσπλαχνίας πανοικτίρμιον Πατήρ, ὁ «θέλων πάντας σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἔλθειν», ὅτι εἰς τοῦτο ἐπὶ τῆς γῆς ὡς ἄνθρωπος παραγένεας, ἵνα ἡμᾶς τῆς οἰκονίου σου Βασιλείας μετόικους καταστήσῃς ἐν οικειότητι, καὶ τῆς σῆς ἀγάπης γνωσκώμεν τὸ πλήρωμα:

Αὐτός καὶ νῦν Πάτερ Εὐσπλαγχνε καὶ Ὑπεράγαθε Βασιλεῦ, ἔσπευ εἰρηνῶς ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς σου ἰκέτας, τοὺς ἐπικαλούμενους τὸ Ὄνομά Σου τὸ Πανάγιον καὶ ἐπιδεομένους τῆς σῆς προμηθείας καὶ ἀντιλήψεως, τὸ σὸν ἔλεος ἀντιμετρῶν τῆ ἡμῶν πρὸς Σέ πεποιθήσει καὶ τοὺς σοὺς οἰκτιρμούς ἐπιμεριζόμενος τῆ ἡμῶν περιστάσει, ἵνα ὁ πλοῦτος τῆς σῆς συμπαιθείας ἀντισταθῆται τὴν ἄδικαιαν τῆς ἡμῶν πενίας, καὶ τὸ ἄμετρον τῆς ἐν ἀρεταῖς ἡμῶν πτωχείας καὶ ταπεινότητος.

Διάρρησαι δὲ ἡμῖν τὸν τῆς σῆς λαμπρότητος κτῶνα καὶ τῆς σῆς ὀρασιότητος τὸς εὐκλείους ἐγκαινίσσον ἡμῖν, ἵνα σοὺ τὰ γνωρίσματα φέρουτες διὰ πάντος, φοβερὰι τῆς ὑπεναντίας ἐχθροῖς ὀρθώμεν, εἰς μαρτυρίαν δὲ ἴσται τῆς σῆς Ὁμολογίας καὶ εἰς δόξαν τοῦ σοῦ Ὁνόματος εὐκρηστο σκεπὴ ἀναδεικνόμεν τῆς δὲ ἀγίας καὶ ἀμώρητου πίστεως τοὺς Ὁμούς φυλάττωμεν καλῶς ὡς δοῦλοι πιστοὶ καὶ οἰκονομοὶ ἀγαθοὶ τῆς Ἐκκλησίας Σου Κύριε:

Τοῦ σοῦ Εὐαγγελίου ἐργάτας ἡμᾶς ποίησον, ἐν ἀγαθοῖς ἔργοις καὶ καθαρὰς ἐννοίας καὶ καρδίᾳ ἀνασπιρίτω πολυπειουμένους, ἵνα σοὶ εὐάρεστοι ἐν παντί τῷ βίῳ ἡμῶν γενώμεθα. Τοὺς τρόπους ἡμῶν πρὸς Σέ, τὸν Σατήρα πάντων καὶ Λατρωτὴν εὐθελον καλῶς, ἵνα μὴ ἐν σκολιαῖς τριβίαις πορευόμενοι, ἀπὸ Σοῦ τοῦ Ἀληθινοῦ ἀποπέσομεν Θεοῦ καὶ Εὐεργέτου. Τὰς χεῖρας ἡμῶν τὸ ὅσο πρῶτον ἄξιωσον, ἵνα τῶν σὸν ἔργα ἀξιοθώμεν τὸν μισθὸν τὸν ἡμῶν ἀπολαύσαι. Τοὺς πόδας ἡμῶν ἐν τῇ στερεῇ καὶ ἀκλονήτῳ Πέτρῳ τῆς σῆς νομοθεσίας στήριξον, ἵνα μετὰ Σοῦ τοῦ Ἀθανάτου Θεοῦ τὴν μερίδα ἔχωμεν εἰς τοὺς αἰῶνας

Κύριε, καὶ τοῦ Σοῦ φωτός τὴν εὐκλείαν ὄραμεν ἐν κωνότητι, καθὼς προεπηγγελίῳ τοῖς σοῖς φίλοις, μόνε Μακρόθυμε.

Ναὶ Κύριε, ταῖς δεήσασι τῆς Παναχαράντου Σου Μητροῦ, ἀειπαρθένου Μαρίας, τῶν Ἁγίων καὶ ἐνδόξων Ἀποστόλων Σου, τῶν τιμῶν Ἱεραρχῶν Σου καὶ πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνων Σου εὐαρέστως ἄρμοσασμένων Ἁγίων Σου, δός ἡμῖν τῶν αἰτημάτων τούτων τὴν ἐκπλήρωσιν.

Ἐξαιρέτως δὲ καὶ νῦν, ἐπικαμάρηται ἡμῶν τῇ ἐκ βαθέων πρὸς Σέ κρανῆ καὶ τῆς φωνῆς ἡμῶν ταχέως ἀκούσον, ὡς μόνος συμπαιθῆς καὶ εὐήκοος καὶ ἐν σπλάγχνοις πατρικῶς ἀμετρῶς χαριζόμενος. Πρόσθον δὲ νῦν προσεῖ προβαλλόμεθα καὶ εὐπαρήσιαστον ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Σέ προσήγορον, τὸν ἐνδοξόν Σου Ἱεράρχην Μητροφάνην, τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει τῇ μεγάλῃ, διαποιμάνοντα λαὸν περιούσιον καὶ ἐν ἔργοις φωτεινοῖς τῇ Μητρὶ πάντων, Ἁγίᾳ Σου Ἐκκλησίᾳ, διακρίθοντα καὶ ἐν Αὐτῇ Ὁσίως καὶ εἰρηνικῶς τελεωθέντα καὶ ἀγιασθέντα.

Αὐτοῦ ταῖς παρακλήσεσιν καὶ ἡμᾶς ἐν τῷ φωτὶ περπατεῖν ἱκανώσον, μόνε Φωτοδότα Κύριε, ἵνα καὶ δι' ἡμῶν δοξάζεται Σου τὸ Πανάγιον Ὄνομα. Ἐν τοῖς θελήμασι τοῖς Σοῖς τὴν ζωὴν ἡμῶν ἄρμοσον Φιλεὺσπλαγχνε, ἵνα ἀρμοδικῶς σοὶ τὸν ἕμνον ἀναμέλωμεν, μετὰ τοῦ ἐνδόξου Σου θεράποντος Μητροφάνους καὶ πάντων τῶν ἐκλεκτῶν Σου παιδῶν προσκομιζομένους Σοὶ τὴν ἀληθινὴν δοξολογίαν καὶ αἴνεσιν. Καὶ ὡς παρ' Ἐκείνου ἐδέξω τὸς λογικῶς καὶ ἀναμάρτους λατρείας, οὕτω καὶ παρ' ἡμῶν τῶν εὐτελεῶν δεχοῦ τὴν ἰκέσιον εὐκλήν καὶ τὴν τῆς καρδίας ἡμῶν λατρείαν, Ὑπερίμνητε Κύριε.

Τοῦ σοῦ ἀμπελώνος ἐργάτας ποίησον, ἵνα φιλοτιμῶς κοπιῶντες τὸν καρπὸν τὸν καθαρὸν προσκομιζώμεν σοὶ ἐν πληρότητι, καὶ οὕτω δοκιμῶι εὐεθέλωμεν καὶ ἀκατάκρητοί Σοὶ δοῦλοι ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς σῆς ἀνταποδόσεως. Δικαιοτάτε Κύριε. Τὴν τῆς ψυχῆς ἡμῶν λαμπάδα ἀκόμητον διατηρήσαι ποίησον καὶ ἡμᾶς, ὡς ἂν μετὰ Μητροφάνους τοῦ φωταυγίστου σου Ἀρχιερέως καὶ πάντων τῶν φρονίμων παρθένων συναυλοθώμεν ἐν τῷ φωτὶ δὲ

τῆς σῆς δόξης κατασκηνώσωμεν. Πατέρα δοξάζοντες τὸν Ἄναρχον, Υἱὸν δοξολογούντες τὸν Συνάρχον καὶ Πνεῦμα τὸ Ὁμοούσιον συμπροσκυνούσας, Τριάδα μίαν καὶ ἀχώριστον, τὴν Φωτοργὸν Θεότητα καὶ Ἀρχιφεύγον Κυριότητα, ἣ πρέπει δόξα, κράτος καὶ τιμὴ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην

Ὁ Ἅγιος Μιτροφάνης Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως.
Τεταγογραφία στὸ Staro Nagornino, Σερβία.
(Φωτογραφία Θεολόγου Γεωργίου Φωκιάδη)

Στίχοι κατ' ἀλφάβητον

Ἄενασον τὴν πρὸς Θεὸν προσομιλίαν ἔσχες,
Βαστάζων τοῦτου τὸν Σταυρὸν Μιτρόφανεσ ἐπ' ἄρων.
Γυμνάσας ἄλλον σεαυτὸν ἐν τοῖς καλοῖς ἀγῶσι,
Διδάσκαλος πολυπεῖρος τοῖς ἄλλοις ἀνεδεικθῆς,
Ἔργοις καὶ τρόποις συνετοῖς διέπρεψας ἐν θῷ.
Ζωῆς τὸ ἀμράντινον κληρονομήσας στέφανος,
Ἡμέρα γὰρ καὶ ἐν νυκτὶ τὰ θεῖα ἐμελέτας.
Θύραν ἐλέους Πατρικοῦ κράων ἀνενοδοιάσας,
Ἰδὼν ἑώρας ὡς Μωσῆς ἐν ἄρει σῆς καρδίας,
Κάλλος Θεοῦ ἀμήχανον ἐξαστραπούσας δόξης,
Λόγοις ἁγίων συγγραφῶν σὸν ποιμνιον ὠδήγεις,
Μάνδραν εἰς ἐπουράνιον τῆς ψυχοτρόφου κλήσας,
Ναὸν σεαυτὸν ἐποίησας εἰς αἴνεσιν Κυρίου,
Ξένην λατρείαν αὐτὸν μαθὼν παρὰ Ἀγγέλων.
Ὅρους τῆς πίστεως ὀρθοῦς ἐκήρυξας εὐτόλμως,
Προσκύνησιν τῇ Πανουργῷ Τριάδι ἀπονέμων.
Ῥιζόθεν ἐναπέτεμες τοῦ ψεύδους τὸς ἀκάνθας,
Σκαπάνη δὲ φιλέργω σου ἐφύπευσας τὰ θεῖα.
Τροφὴν ἀγγελοδοξίαν εὐρηκας ἐν ὑψίστοις,
Ὑδωρ δὲ πίνεις καθαρὸν ἀπὸ καινοῦ κρατήρος.
Φωνῆς πατρὸς δὲ ἠκούσας εὐδοίῃ σοι εἰπούσας,
Χαρῆς εἰς τὰ σκηνώματα εἰσελεῖς ἐπαξίως,
Ψάλλειν αἰνέσεως ᾠδὴν σὸν ἐκλεκτοῖς υἱοῖς μου.
Ὡς ἂν τοῦ Δείπνου τῆς ζωῆς μετέχης εἰς αἰῶνας.

